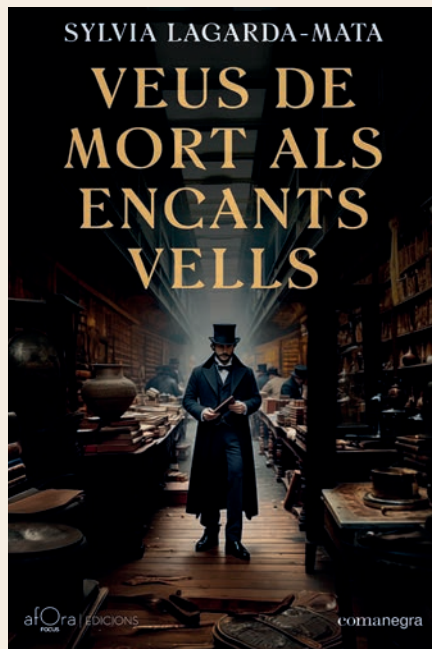

CRÍTICA LITERÀRIA

Barcelona, bressol d'històries

**PERE FÀBREGUES
I MORLÀ**
Llibreter

SYLVIA LAGARDA-MATA
Veus de mort als encants vells
Editorial Comanegra, 2024,
342 pàg.

Cal aplaudir l'encert del jurat en donar el premi Santa Eulàlia de novel·la de Barcelona al llibre de Sylvia Lagarda-Mata *Veus de mort als encants vells*. Eulàlia, “la ben parlada”, copatrona de la ciutat, va passejar, córrer i patir pels mateixos carrers que els personatges d'aquesta novel·la, on els temps d'aquells segles eren més lents i Barcelona encara era encerclada per muralles i, per tant, més fosca i bruta del que molts imaginem, tot i la seva esplendor comercial del moment que ja li donava prestigi.

Quan l'anava llegint, pensava en l'autora que, imagino, deu ser una lectora empedreïda de novel·les històriques, i també barcelonines, perquè el seu tarannà va pels viaranys de l'autor que cerca informació per fer més creïble la ficció. Personal, però indubtablement influïda pel que ha llegit.

La seva lectura m'ha temptat a tornar a llegir el cèlebre *El nom de la rosa*, Conan Doyle o les aventures del llibreter assassí de Barcelona, juntament amb els llibres de Mendoza o molts articles de Permanyer. En demés, hi veig hores a les biblioteques, i tot amanit amb la imaginació de l'autora, i una ploma o teclat àgil que fa que no deixis gaire estona per reprendre la lectura i saber més i més de la trama.

També Poblet i la seva trista història de destrucció és un escenari ben definit amb detalls i vivències que situen el lector per entendre que quan les persones deixen de ser-ho, poden destrossar la feina i l'art, com el bestiar desbocat.

De Barcelona se n'ha escrit molt, però mai no cansa i crec que aquest premi serà un estímul per seguir furgant dins la seva més que mil·lenària història i també la contemporània. Hi ha altres ciutats al món amb molt a contar, però no tantes ni de bon tros tan atractives.

En aquest cas, que el món dels llibres sigui el camp base de la novel·la, per a mi, és tot un encert i n'he gaudit molt. ■

UN NOU LLINDAR

Invoquem la pau!

El papa Francesc acaba de fer actuals unes paraules ja pronunciades en l'encíclica *Fratelli tutti*:

“La guerra deixa el món pitjor de com l'havia trobat. La guerra és un fracàs de la política de la humanitat, una claudicació vergonyosa, una derrota enfront de les forces del mal” (FT 261). Les darreres notícies de Palestina, la terra de Jesús, són esfereïdores i alarmants: més de 37.000 morts, la majoria dones i infants, persones al marge de l'odi i de la violència, subjectes pacients que paguen amb la seva innocència i sense que un mínim d'empatia i misericòrdia toqui el cor dels agressors.

La guerra està estesa a molts altres països, com succeeix entre Rússia i Ucraïna. Amb els mateixos resultats, els mateixos tons dictatorials i les contínues amenaces de no aturar la violència i produir cada dia més morts innocents. Som convidats a invocar la pau, a fer-la viva i present entre nosaltres, en el conjunt de totes les nostres relacions personals, familiars, socials, eclesials, polítiques i respecte de l'entorn natural que ens rodeja i ens configura. Demanem a Déu la pau com a do de la seva misericòrdia. En la “invocació a la pau” a Terra Santa del 7 de juny passat, el papa Francesc expressa el desig de treballar i comprometre'ns que s'arribi a una pau que duri, on l'Estat de Palestina i l'Estat d'Israel puguin viure l'un al costat de l'altre, superant l'enemistat i l'odi, al mateix temps que ens preocupem per Jerusalem, perquè sigui la ciutat de l'encontre fratern entre cristians, jueus i musulmans, tutelada per un estatut especial garantit a nivell internacional. Demanem al Senyor que les parts en conflicte puguin trobar el camí de la concòrdia i de la unitat.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA
Bisbe de Mallorca